

Sygn. akt *XVII AmE 47/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
-----------------	------------------------------

Protokolant: sekretarz sądowy Edyta Pronobis-Prońska

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) *Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o udzielenie koncesji

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 14 lutego 2013 roku Nr (...)

orzeka:

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt *XVII AmE 47/13*

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 14 lutego 2013 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zwany dalej „Prezesem URE” lub „Prezesem Urzędu”) na podstawie art. 35 ust. 3 w związku z art. 38, art. 33 ust. 1 pkt. 2, art. 30 ust. 1 oraz art. 50 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku prawo energetyczne oraz w związku z art. 104 k.p.a. w związku z art. 50 pkt. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej postanowił odmówić udzielenia przedsiębiorcy (...) Sp. z o.o. z siedziba w K. posiadającemu numer w rejestrze przedsiębiorców (...) oraz numer identyfikacji podatkowej NIP (...) koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy prawo energetyczne, polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

W odwołaniu od powyższej decyzji, powód (...) Sp. z o.o. z siedziba w K. (zwany dalej „Przedsiębiorcą”) wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez udzielenie przedmiotowej koncesji odwołującemu oraz o pociągnięcie do odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej Pana starszego specjalistę W. K. prowadzącego przedmiotowe postępowanie, zaznaczając iż owe postępowanie prowadzone było przez okres 5 miesięcy.

Powód w odwołaniu podniósł, iż fakt posiadania przez niego 100.000 zł kapitału jest w dostatecznym stopniu udowodniony, a kapitał w takiej wysokości stanowi odpowiednik (...)obrotów spółki w pierwszym roku jej działalności, co sprawia iż dysponuje on środkami finansowymi pozwalającymi mu na należyte wykonywanie koncesjonowanej działalności gospodarczej. Powód wskazał, że ustalenia faktyczne Prezesa URE oraz wyciągnięte przez niego wnioski z zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie są w wielu miejscach sprzeczne i co najmniej nierzetelne, Ponadto powód podniósł, iż kapitałem wysokości około 200.000 złotych będzie dysponować w piątym roku działalności, a żądanie takiego kapitału w pierwszym roku działalności jest całkowicie bezpodstawne, a Prezes URE w żaden sposób nie udowodnił faktu że taki kapitał jest niezbędny.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, podnosząc przy tym, iż jego zdaniem odwołanie jest bezzasadne.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 27 lipca 2012 roku i posiada kapitał zakładowy w wysokości (...)zł. Prezesem zarządu oraz jednocześnie właścicielem 499 udziałów spółki (...) Sp. z o.o. o łącznej wartości (...)złoty jest Pani D. S..

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek (...) Sp. z o.o. z dnia 10 września 2012 roku, wszczął postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia koncesji na prowadzenie działalności określonej w art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy prawo energetyczne, tj. działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

W treści powyższego wniosku Przedsiębiorca wskazał, że zamierza prowadzić działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży hurtowej oleju napędowego, benzyny bezołowiowej, oleju opałowego na terenie kraju, a działalność gospodarcza w wnioskowanym zakresie wykonywana będzie na zasadzie pośrednictwa handlowego bez wykorzystywania własnej infrastruktury technicznej. Nadto Przedsiębiorca przedstawił szereg dokumentów na potwierdzenie, że wypełnienia warunki wykonywania działalności koncesjonowanej, w tym:

-zaświadczenie z dnia 6 września 2012 roku o wysokości salda na rachunku bankowym prowadzonym w (...), z którego wynika, że stan środków na rachunku na dzień 29 sierpnia 2012 roku wynosi (...)zł,

-bilans na dzień 27 września 2012 roku, z którego wynika, że aktywa obrotowe na dzień 27 września 2012 roku wynoszą(...)zł,

-zaświadczenia z dnia 1 października 2012 roku o wysokości salda na rachunku prowadzonym w (...), z którego wynika, że suma średnich miesięcznych obrotów na rachunku w okresie od 1 lipca 2012 roku do 1 października 2012 roku kształtowała się na poziomie (...)zł wpłat i (...)zł wypłat,

-umowę z dnia 12 listopada 2012 roku na dostawy paliwa, zawartą pomiędzy Przedsiębiorcą a Panem J. K., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo - Usługowa (...) z siedzibą w T.,

-umowę pożyczki z dnia 14 listopada 2012 roku na kwotę (...)zł, zawartą pomiędzy Panią D. S. a Przedsiębiorcą,

Pismem z dnia 24 września 2012 roku Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia uwierzytelnionych dokumentów m.in. w zakresie potwierdzenia, iż dysponuje on w szczególności warunkami technicznymi i finansowymi do prowadzenia działalności. Ponadto pismami z dni 19 października 2012 roku, 5 listopada 2012 roku, 21 listopada 2012 roku oraz 6 grudnia 2012 roku Prezes URE wezwał (...) Sp. z o.o. między innymi do udokumentowania faktu dysponowania środkami finansowymi, gwarantującymi prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej tj. do udowodnienia, że dysponuje środkami finansowymi w wysokości gwarantującej zabezpieczenie ewentualnych roszczeń osób trzecich, mogących powstać wskutek niewłaściwego prowadzenia działalności objętej koncesją lub że ma możliwość ich pozyskania.

W odpowiedzi na powyższe wezwania Przedsiębiorca przesłał wymagane wyjaśnienia i dokumenty, w tym pismem z dnia 12 grudnia 2012 roku przedstawił ostateczną wersję „Symulacji finansowej” z dnia 13 grudnia 2012 roku na kolejnych 5 lat działalności.

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2012 roku Prezes URE uzależnił udzielenie Przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi od złożenia zabezpieczenia majątkowego w wysokości 100.000,00zł (słownie: sto tysięcy złotych) w terminie do 30 dni od dnia otrzymania postanowienia.

W dniu 15 stycznia 2013 roku do Urzędu Regulacji Energetyki wpłynęła umowa gwarancyjna z dnia 10 stycznia 2013 roku zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o. i osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą - Panią D. S.(...)z siedzibą w D., na kwotę 100 000,00 zł. w związku z którą Prezes URE pismem z dnia 17 stycznia 2013 roku wezwał Przedsiębiorcę do złożenia dodatkowych wyjaśnień. W dniu 25 stycznia 2013 roku wpłynęła odpowiedź Przedsiębiorcy wraz ze skorygowaną Umową Gwarancyjną z datą 22 stycznia 2013 roku.

Pismem z dnia 29 stycznia 2013 roku Prezes URE zawiadomił powoda o zakończeniu prowadzonego postępowania administracyjnego wraz z informacją o możliwości skorzystania z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i złożenia ewentualnych pisemnych uwag oraz wyjaśnień.

Pismem z dnia 1 lutego 2013 roku Przedsiębiorca poinformował Prezesa URE, iż rezygnuje z możliwości wypowiedzenia się w prawie zgromadzonego materiału dowodowego.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów załączonych przez strony do pism procesowych oraz znajdujących się w aktach administracyjnych. Prawidłowości powyższych dowodów strony nie kwestionowały, a Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że powód we wniesionym przez siebie odwołaniu nie zawarł jasno sformułowanych zarzutów, odnoszących się do naruszenia konkretnych przepisów. Jedynie z części uzasadnienia odwołania można wywieść, że powód zarzuca Prezesowi URE błędy w ustaleniach faktycznych polegające na przyjęciu, że powód, nie posiada kapitału niezbędnego do prowadzenia przez Przedsiębiorcę wnioskowanej działalności.

W ocenie Sądu przedstawione przez powoda w odwołaniu twierdzenia zostały bardzo lakonicznie uzasadnione, sprowadzając się w zasadzie do polemiki z treścią rozstrzygnięcia organu antymonopolowego. Powód nie powołał żadnych dowodów skutecznie podważających ustalenia poczynione w toku postępowania administracyjnego, a zarzuty odwołania mają w większości charakter pozaprawny.

Odnosząc się do wysuniętych przez powoda zarzutów dotyczących nierzetelnego ustalenia przez pozwanego stanu faktycznego Sąd uznał je za całkowicie bezzasadne, ponieważ nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym.

Sąd rozpoznając sprawę z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu nie może ograniczać się do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowanie sądowe. Ewentualne naruszenie przepisów postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania sądowego i nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu. Celem postępowania jest merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór powstający pomiędzy stronami dopiero po wydaniu zaskarżonej decyzji, a nie przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego. Wniesienie do Sądu odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna dopiero cywilne, pierwszoinstancyjne postępowanie sądowe, w którym Sąd dokonuje

własnych ustaleń, rozważając całokształt materiału dowodowego, na co wielokrotnie wskazywał tak Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak też Sąd Apelacyjny oraz Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach (np.: wyrok Sądu Najwyższy z dnia 29 maja 1991 roku, sygn. akt III CRN 120/91, wyroku z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98, wyrok SOKiK z dnia 18 lutego 2004 roku o sygn. akt XVII AmT 2/03).

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowo-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy. Rolą Sądu jest ustalenie w oparciu o argumenty i dowody powołane przez strony, czy doszło do naruszenia przepisów ustawy, w jakim zakresie doszło do takiego naruszenia oraz czy środki zastosowane przez Prezesa Urzędu są zgodne z przepisami ustawy oraz wymogami zasady proporcjonalności.

W opinii Sądu pozwany słusznie przyjął w przedmiotowej decyzji, iż wnioskodawca - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. nie spełnił przesłanek warunkujących udzielenie koncesji na prowadzenie działalności określonej we wniosku.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy prawo energetyczne wykonywanie działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi wymaga uzyskania przez przedsiębiorcę koncesji, którą w myśl przepisu art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy prawo energetyczne, Prezes URE udziela wnioskującemu, który dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania. Zaś zgodnie z art. 38 ustawy prawo energetyczne udzielenie koncesji może być uzależnione od złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego w celu zaspokojenia roszczeń osób trzecich, mogących powstać wskutek niewłaściwego prowadzenia działalności objętej koncesją, w tym szkód w środowisku.

Sąd stanął na stanowisku, iż przepis art. 38 ustawy prawo energetyczne dotyczy przede wszystkim przedsiębiorców, którzy dopiero rozpoczynają działalność gospodarczą, mają słabą kondycję finansową i niewielki majątek trwały, który mógłby być ewentualnym źródłem zabezpieczenia roszczeń osób trzecich, a takim kryteriom odpowiadał właśnie wnioskodawca w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu powyższe w pełni uzasadniało uzależnienie udzielenia koncesji od złożenia odpowiedniego zabezpieczenia ewentualnych roszczeń i Prezes URE w sposób prawidłowy zastosował przywołane powyżej przepisy odmawiając udzielenia koncesji.

Niezasadny jest twierdzenie powoda, iż pozwany dokonał ustalenia wysokości zabezpieczenia w sposób zupełnie dowolny i nieuzasadniony, gdyż przepisy ustawy prawo energetyczne ani akty wykonawcze do ustawy nie precyzują w jakiej wysokości ustalone powinno być zabezpieczenie. W tym przypadku zasadnicze znaczenie dla oceny Sądu miała odpowiedź na pytanie czy wysokość zabezpieczenia ustalona została w sposób obiektywny, z uwzględnieniem takich kryteriów jak cel, któremu służy zabezpieczenie, sytuacja ekonomiczna wnioskodawcy czy ryzyko ewentualnej szkody. W ocenie Sądu organ udzielający koncesji w sposób prawidłowy i rzetelny ustalił wysokość zabezpieczenia w kwocie 100.000,00 zł, która uwzględnia sytuację ekonomiczną wnioskodawcy oraz cel, któremu zabezpieczenie ma służyć. Wielkość deklarowanych przez wnioskodawcę rocznych obrotów oraz prowadzonej działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi uzasadnia obawę pozwanego, iż ryzyko wystąpienia ewentualnej szkody jest znaczne. Okoliczność ta, przy jednoczesnym niskim poziomie posiadanego kapitału i majątku trwałego, który mógłby gwarantować zaspokojenie ewentualnych roszczeń osób trzecich, w pełni uzasadnia ustalenie zabezpieczenia we wskazanej przez pozwanego wysokości. Za niezasadne należy również uznać twierdzenie skarżącego, iż Prezes Urzędu w sposób niewłaściwy i nieobiektywny dokonał analizy sytuacji finansowej gwaranta. W ocenie Sądu analiza ekonomiczna gwaranta w oparciu o jego roczne dochody w latach 2009-2012 nie może być uznana za błędną i nierzetelną.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie powoda orzekając jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu w oparciu o art. 98 kpc, w zw. z § 14 ust. 3 pkt. 2 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu ustalając wysokość wynagrodzenie pełnomocników w stawce minimalnej 360 zł.

SSO Dariusz Dąbrowski